

ærede Medlem fra Ringkøbing paa dette Punkt, vilde man komme noget ud over, hvad der ellers er Sædvane. Saa længe et Forholds Omordning er under Overvejelse, plejer man at bevare status quo, men det vil ikke blive Tilfældet, hvis man følger det ærede Medlem; thi Forholdet er det, at Aarhus Teater allerede har nydt Statstilskud i 2 Aar. Var der nu Tale om at begynde at give Aarhus Teater Tilskud, kunde jeg i nogen Grad give det ærede Medlem Ret; men da det allerede har haft Tilskud i et Par Aar, maa man selvfølgelig blive ved med det ifølge det ærede Medlems egen Betragtning, indtil det kongelige Teaters Forhold bliver endelig ordnet.

Den Frygt, det ærede Medlem nærer for, at man ved at give Aarhus Teater Tilskud ogsaa vilde komme til at imødekomme lignende Krav fra andre Provinsteatre, kan jeg heller ikke gaa med til; thi hvor gerne jeg end vilde gaa med til at støtte Skuespil-kunsten i Provinsen, tror jeg dog ikke, man behøver at nære den Frygt, fordi der som Betingelse for at faa Tilskud maa stilles visse Garantier, som de fleste Steder ikke vil kunne stilles. For at give et saadant Statstilskud til en Provinsscene mener jeg, man med Rette kan stille den Betingelse, at der skal være et fast Teaterpersonale; og med Hensyn til Repertoiret og Skuespillernes Dygtighed maa der stilles saadanne Fordringer, at det Maal, som efter min Mening maa naas i al Skuespil-kunst, bliver naaet eller i hvert Fald tilstræbt i høj Grad, altsaa det Maal, der staar som Motto over det kongelige Teaters Scene, at Kunsten bliver „Ej blot til Lyst“. Disse to Fordringer vil de fleste Byer ikke kunne opfylde, men de opfyldes af Aarhus Teater, som har et fast, dygtigt Personale, og det Repertoire, som fremføres af Aarhus Teater, rummer det bedste af dansk, ja, man kan godt sige af nordisk Digterkunst. Alt, hvad der tilhører Kunstens Overdrev, det vovede, det sensationelle, undgaas omhyggeligt paa Aarhus Teater. Jeg kunde have Lyst til at nævne nogle Enkeltheder fra Repertoiret det første Aar, da Aarhus havde Statstilskud. Af Holberg blev der saaledes opført „Henrik og Pernille“ og „Jacob v. Thyboe“, af Drachmann „Dansen paa Koldinghus“, af Johan Sigurdjonsson „Bjerg-Ejvind og hans Hustru“, af Skjoldborg „Mikkel Larsens Dreng“, af Østergaard „Et Folkesagn“ og af Olaf Hansen „I Rungsted Kro“ foruden en Mængde andre gode danske Ting. Alt dette naas derved, at Teatret har et fast Personale og er saaledes

økonomisk stillet, at det kan skyde alt det daarlige ud, og derved opnaas ikke alene, at Beboerne i Aarhus og Aarhus Omegn faar Lejlighed til at se god Skuespil-kunst og faar Del i den Udvikling, der følger med at se god Skuespil-kunst, men Virkningerne spores langt ud over Aarhus Grænser, Aarhus bliver i Virkeligheden en Slags Central for Skuespil-kunsten i Jylland; den gode Kunst, der øves paa Aarhus Teater, virker ansporende paa de rejsende Selskaber og paa det jydsk Publikum i det hele; dertil hjælper naturligvis ogsaa, at Aarhus Teaters Personale, naar de har noget særligt at byde paa, rejser ud og viser det frem i de andre Byer, altsaa gennemfører netop den Tanke, som man i Provinsen saa meget ønsker, at det kongelige Teaters Personale skulde realisere. Da Olaf Hansens „I Rungsted Kro“ kom op, og der gik Ry af det Stykke, drog saaledes Aarhus Teaters Personale resolut ud med Stykket, hvad det kunde gøre, fordi det havde Statstilskud, og opførte det i Aalborg, Viborg, Randers, Silkeborg, Horsens, Fredericia, Vejle, Vejen, Kolding, Esbjerg og Odense.

Alt dette er kun muligt, saafremt Aarhus Teater bevarer sit Statstilskud. Hvis man sammenligner Aarhus Teaters Forhold, før og efter, det fik Tilskud, vil man se en overordentlig stor Bedring paa alle Omraader. Hvis Aarhus Teater mister sit Statstilskud, er jeg derimod ganske klar over, at Følgen maa blive, at der maa slaas af paa Idealerne, saa maa Aarhus Teater, ligesom det tidligere af økonomiske Grunde har været nødt til, i nogen Maade vove sig ind paa det, jeg før kaldte Kunstens Overdrev. Jeg vil derfor meget anbefale, at man vedtager Tilskuddet til Aarhus Teater. Jeg anbefaler det saa varmt, som jeg for-maar, idet jeg føler mig overbevist om, at man ved at tilstaa Teatret dette beskedne lille Tilskud, der ikke for Staten har stor Betydning, bidrager ikke saa ganske lidt til at opretholde den gode Smag ogsaa ude i Provinsen.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillægsbestemmelse til Arrestreglementet af 7. Maj 1846. B. § 12 og E. § 5.